

Книгата на Даниил — Тридесет и първа част

Предупреждението към Америка: Значението на тълкуването на Даниил за днес

Jeff Pippenger

2023-12-26

Надписът на стената и тълкуването на Даниил към Валтасар представляват окончателното произнасяне на присъдата както срещу отстъпническия републикански рог, така и срещу отстъпническия протестантски рог на Съединените щати. Началната история както на бащите-основатели на Съединените щати, така и на пионерите на адвентизма е ясно записана, но поуките и предупрежденията, съдържащи се в нея, са били оставени настрана в продължение на „четири поколения“. Валтасар съвършено представя тази истина.

Не е необходимо да се определя точен период от време, за да се установи какво представлява едно поколение, защото Божието Слово никога не изневерява, и то заявява ясно, че именно в четвъртото поколение Бог приключва сметката на народите, които са се разбунтували против Неговата открита воля.

И Бог изрече всички тези думи, казвайки: Аз съм Господ, твоят Бог, Който те изведох от Египетската земя, от дома на робството. Да нямаш други богове освен Мен. Не си прави кумир, нито какъвто и да било образ на нещо, което е горе на небето, или което е долу на земята, или което е във водата под земята; да не им се кланяш и да не им служиш; защото Аз, Господ, твоят Бог, съм Бог ревнив, Който въздавам беззаконието на бащите върху децата до третото и четвъртото поколение на онези, които Ме мразят; и показвам милост към хиляди от онези, които Ме любят и пазят Моите заповеди. Изход 20:1.

В последното поколение, а следователно и в пророческото „четвърто поколение“ на древния Израил, и Йоан Кръстител, и Христос определиха това поколение като рожби на ехидни.

Рожби ехиднини, как можете вие, бидейки зли, да говорите добро? Защото от преизобилието на сърцето говорят устата. Добрият човек от доброто съкровище на сърцето изнася добри неща; а злият човек от злото съкровище изнася зли неща. Но казвам ви, че за всяка празна дума, която кажат хората, ще отговарят в съдния ден. Защото по думите си ще бъдеш оправдан, и по думите си ще бъдеш осъден. Матей 12:34–37.

В последното поколение на земния звяр той говори като змей (усойница). От 1863 година до самия неделен закон републиканският рог се е отклонил от Конституцията на Съединените щати. Благословенията, които Бог изля върху народа, отвърнаха сърцата на гражданите и водачите от тяхната отговорност да пазят принципите, породили богатството и благоденствието, на които те бяха дошли да се наслаждават, и те забравиха подбудата, която насочваше бащите-основатели при съставянето на свещения документ, породил богатството и благоденствието, на които впоследствие позволиха да ги съблазнят. Те не само забравиха

целта на свещения документ, но и забравиха своята отговорност да съхраняват принципите, съдържащи се в него.

От 1863 г. до самия неделен закон истинският протестантски рог (адвентизмът) се е отвърнал от своите основополагащи истини, установени от Бога чрез служението на Уилям Милър. Благословенията, които Бог дарува на адвентизма, отклониха сърцата на гражданите и водачите от тяхната отговорност да защитават принципите, породили духовното богатство, на което бяха започнали да се наслаждават, и те забравиха целта на пионерите при създаването на вестта, представена върху двете свещени карти, която бе предназначена да утвърди пророческото богатство, което те трябваше да пазят и прогласяват.

Когато Господ влезе в завет с древния Израил на планината Синай, Той даде две свещени плочи, съдържащи Неговите десет закона, които трябваше да бъдат символ на Неговото заветно отношение с Неговия народ. Когато установи годишните празници, Той постанови, че на Петдесетница трябва да има принос от два хляба, които да бъдат издигнати. Възвишаемият принос на двата хляба беше единственият принос в светилищната служба, в чието приготвяне трябваше да бъде включен квас (символ на човешкия грях, злоба, нечестие и лицемерие).

Вашето хвалене не е добро. Не знаете ли, че малко квас заквасва цялото тесто? Затова очистете стария квас, за да бъдете ново тесто, както сте безквасни. Защото и Христос, нашата Пасха, беше принесен в жертва за нас. Затова нека празнуваме, не със стар квас, нито с кваса на злоба и нечестие, а с безквасните хлябове на искреност и истина. 1 Коринтяни 5:6–8.

Междувременно, когато се бе събрало безбройно множество народ, тъй щото се тъпчеха един друг, Той започна най-напред да казва на учениците Си: Пазете се от кваса на фарисеите, който е лицемерие. Лука 12:1.

Двата възвишавани хляба, които бяха издигнати като възвишавана жертва, бяха символът на знамето на сто четиридесет и четирите хиляди, които, макар и грешници, чрез Божията сила бяха очистили кваса си от злоба, нечестие и лицемерие. Квасът, който беше в хлябовете, представляваше човеци (грешници), които бяха победили греха чрез процеса на очистване, представен като „изпичане“ от огъня на пещта на вестителя на завета в Малахия, глава трета. Хлябовете също така представляваха „небесния хляб“, защото, когато се принасяха, трябваше да бъдат издигнати към небето като възвишавана жертва.

На Петдесетница, когато настъпи изпълнението на предобраза на двата хляба, които през годините бяха принасяни на празника Петдесетница, Христовите ученици започнаха делото по призоваването на друга група (втория хляб) измежду езическия свят. Така щяха да има два хляба, и двата очистени от грях (квас).

Двете плочи на Десетте заповеди станаха символ на заветното взаимоотношение на древния Израил, а двата възвевани хляба представляват заветното взаимоотношение с ранната християнска църква. В началото на историята на земния звяр двете свещени плочи на

Авакум бяха дадени като символ на заветното взаимоотношение на съвременния Израил, истинския протестантски рог, така както свещената Конституция беше дадена на Републиканския рог. Господ сега призовава сто четиридесет и четирите хиляди да се изправят като могъща войска, и когато те сторят това, ще бъдат издигнати като възвеван принос (знаме), когато бъдат хвърлени в пещта, нагорещена седем пъти повече.

Това знаме представлява закона на Десетте заповеди; то представлява също и онези, които ходят в огнената пещ, а до тях е живият Хляб на Небето; и също онези, които поддържат основополагащите учения, символизирани върху двете свещени плочи на Авакум. Всички тези символи са представени в двамата свидетели от единадесета глава на Откровение.

Присъдата над Валтасар представлява свидетелството против двата рога на земния звяр. По времето на тази присъда имаше една жена (църква), която разбираше, че единственият човек в царството, който можеше да разпознае и да изтълкува написаното, беше Даниил.

И чух за тебе, че можеш да правиш тълкувания и да разрешаваш недоумения; сега, ако можеш да прочетеш писанието и да ми известиш тълкуването му, ще бъдеш облечен в багреница, ще имаш златна огърлица около шията си и ще бъдеш третият владетел в царството. Тогава Даниил отговори и каза пред царя: Даровете ти нека бъдат за самия тебе, и наградите си дай на друг; но все пак ще прочета писанието на царя и ще му известя тълкуването.

О, царю, Всевишният Бог даде на баща ти Навуходоносор царство, величие, слава и чест; и поради величието, което му даде, всички люде, народи и езици трепереха и се бояха пред него: когото искаше, убиваше; когото искаше, оставяше жив; когото искаше, възвишаваше; и когото искаше, унижаваше. Но когато сърцето му се възгордя и духът му се закорави в надменност, той биде свален от царския си престол и славата му биде отнета; и биде прогонен отсрещ човешките чедра; и сърцето му стана като на зверовете, и обиталището му беше с дивите осли: хранеха го с трева като воловете, и тялото му се мокреше от небесната роса; докле не позна, че Всевишният Бог владее над царството на човеците и поставя над него когото пожелае.

А ти, сине негов, о Валтасаре, не смири сърцето си, макар да знаеше всичко това; но се възгордя против Господа на небесата; и донесоха пред теб съдове от Неговия дом, и ти, и твоите велможи, твоите жени и твоите наложници пихте вино от тях; и възхвали боговете от сребро и злато, от мед, желязо, дърво и камък, които нито виждат, нито чуват, нито знаят; а Бога, в Чиято ръка е дишането ти и Чии са всички твои пътища, не прослави. Затова от Него бе изпратена частта от ръката, и това писание бе написано. И ето писанието, което бе написано: МЕНЕ, МЕНЕ, ТЕКЕЛ, УФАРСИН. Ето тълкуването на думите: МЕНЕ: Бог е преброил царството ти и му е сложил край. ТЕКЕЛ: Ти си претеглен на везните и си намерен недостатъчен. ПЕРЕС: Царството ти е разделено и дадено на мидяните и персите.

Тогава Белшацар заповяда, и облякоха Даниил в багреница, и окачиха на шията му златна верига, и прогласиха за него, че трябва да бъде третият владетел в царството. В същата нощ беше убит Белшацар, царят на халдейците. А Дарий Мидянинът прие

царството, като беше на около шестдесет и две години. Даниил 5:16–31.

При неделния закон в Съединените щати чашата на беззаконието и чашата на изпитателното време ще бъдат пълни — за нацията, за отстъпническия Републикански рог и за отстъпническия протестантски рог — защото Бог ще бъде „преброил“ (шестото) „царство и ще му е турил край“. И двата рога, както и нацията, ще бъдат „претеглени на везните“ (на съда, който се извършва в светилището) „и намерени недостатъчни“. Тогава Съединените щати ще бъдат „разделени“, когато последват гражданска война и деспотизъм, и след това ще бъдат предадени на седмото и осмото царство от библейското пророчество.

„За аморейците Господ каза: „В четвъртото поколение те ще се върнат тук; защото беззаконието на аморейците още не е достигнало своята пълнота.“ Макар този народ да се отличаваше със своето идолопоклонство и разврат, той още не бе препълнил чашата на своето беззаконие и Бог не желаше да даде заповед за пълното му изстребление. Народите трябваше да видят Божията сила, проявена по явен начин, за да останат без извинение. Състрадателният Създател бе готов да търпи тяхното беззаконие до четвъртото поколение. Тогава, ако не се забележеше промяна към по-добро, Неговите съдби щяха да ги постигнат.“

„С непогрешима точност Безкрайният все още държи сметка на всички народи. Докато Неговата милост им се предлага с призови към покаяние, тази сметка ще остане открита; но когато числата достигнат определена стойност, която Бог е установил, започва служението на Неговия гняв. Сметката се затваря. Божественото дълготърпение престава. В тяхна полза вече няма никакво ходатайство на милостта.

„Пророкът, взирайки се през вековете, бе видял това време пред себе си във видение. Народите на тази епоха са били получатели на безпримерни милости. Най-избраните от небесните благословения са им били дадени, но срещу тях са записани нарастваща гордост, користолюбие, идолопоклонство, презрение към Бога и низка неблагодарност. Те бързо приключват сметката си с Бога.

„Но онова, което ме кара да треперя, е фактът, че онези, които са имали най-голяма светлина и привилегии, са се осквернили от преобладаващото беззаконие. Под влиянието на несправедните около тях мнозина, дори и от онези, които изповядват истината, са охладнели и са понесени от силното течение на злото. Всеобщото презрение, хвърляно върху истинската набожност и святост, води онези, които не поддържат тясна връзка с Бога, до загуба на благоговението им към Неговия закон. Ако следваха светлината и се покоряваха на истината от сърце, този свят закон би им се струвал още по-скъпоценен именно когато е така презиран и отхвърлян. Колкото по-явно става неуважението към Божия закон, толкова по-отчетлива става разграничителната линия между неговите пазители и света. Любовта към божествените предписания нараства у едната група, както презрението към тях нараства у другата.“

„Кризата бързо приближава. Стремително нарастващите числа показват, че времето за Божието посещение почти е настъпило. Макар и неохотно да наказва, Той все пак ще накаже, и то скоро. Онези, които ходят в светлината, ще виждат признаците на

приближаващата опасност; но не бива да седят в тихо, безгрижно очакване на гибелта, утешавайки се с вярата, че Бог ще закриля Своя народ в деня на посещението. Съвсем не. Те трябва да осъзнаят, че техен дълг е прилежно да се трудят, за да спасяват други, като с твърда вяра гледат към Бога за помощ. „Усилената усърдна молитва на праведния има голяма сила.“

„Квасът на благочестието не е изгубил напълно силата си. Във време, когато опасността и униятието на църквата са най-големи, малката дружина, която стои в светлината, ще въздиша и ще плаче за мерзостите, които се вършат в земята. Но особено техните молитви ще се издигат в полза на църквата, защото нейните членове постъпват по обичая на света.

„Усърдните молитви на тези верни малцина няма да бъдат напразни. Когато Господ излезе като отмъстител, Той ще дойде и като закрилник на всички онези, които са запазили вярата в нейната чистота и са се опазили неосквернени от света. Именно в това време Бог е обещал да въздаде правосъдие на Своите избрани, които викат към Него ден и нощ, макар че дълго ги търпи.“

„Заповедта е: „Премини през средата на града, през средата на Ерусалим, и постави белег на челата на мъжете, които въздишат и плачат за всички мерзости, които се вършат всред него.“ Тези въздишащи и плачещи бяха издигали словата на живота; те бяха изобличавали, съветвали и умолявали. Някои, които бяха безчестили Бога, се покаяха и смириха сърцата си пред Него. Но славата на Господа беше отстъпила от Израил; макар мнозина все още да продължаваха формите на религията, Неговата сила и присъствие липсваха.“ Свидетелства, том 5, 208–210.

Онези, които са представени чрез Даниил, когато застана пред Валтасар, които познават „Бъдещето за Америка“, тогава ще получат Данииловата „червена дреха“, „златна огърлица“ и ще бъдат провъзгласени за „третия владетел в царството“. Червеният цвят е белегът и цветът на първородния, който получава двойна част от наследството на Отца, който е сто четиридесет и четирите хиляди.

Това са онези, които не са се осквернили с жени; защото са девственици. Това са онези, които следват Агнето, където и да отива. Те бяха изкупени измежду човеците като първи плодове за Бога и за Агнето. Откровение 14:4.

От двата хляба, които се издигат като знаме, първородният (първите плодове) е този, на чиято ръка е поставен ален конец.

И стана, когато тя раждаше, че единият протегна ръката си; и бабата взе и върза на ръката му алена нишка, като каза: Този излезе пръв. И стана, когато той дръпна назад ръката си, ето, брат му излезе; и тя каза: Как си си пробил път? Този пробив да бъде върху тебе; затова името му беше наречено Фарес. А след това излезе брат му, който имаше алената нишка на ръката си; и името му беше наречено Зара. Битие 38:28–30.

Първото споменаване на „аленото“ в Писанията е, когато „Зара“, който е първородният и чието име означава „изгряваща светлина“, излезе пръв от близнаците, заченати от Юда.

Майката, Тамар (която бе играла блудницата), беше жена на починалия, нечестив син на Юда. Зара, „изгряващата светлина“, произлезе от Юдовото племе и имаше алена нишка на ръката си. „Фарес“ означава да пробиеш навън, и той представлява онези, които се откъсват от папството и излизат от Вавилон по време на кризата на неделния закон.

„Алената връв“ беше също и знакът, който защити блудницата от Йерихон, когато градът Йерихон беше разрушен.

Ето, когато влезем в земята, ще вържеш тая връв от алена нишка на прозореца, през който ни спусна; и ще прибереш у себе си баща си, майка си, братята си и целия бащин си дом. И ще бъде така, че всеки, който излезе през вратите на къщата ти навън, на улицата, кръвта му ще бъде на главата му, а ние ще бъдем невинни; а всеки, който бъде с тебе в къщата, кръвта му ще бъде на нашата глава, ако някоя ръка се простре върху него. Но ако издадеш това наше дело, тогава ще бъдем свободни от клетвата ти, с която ни закле. А тя каза: Според думите ви, нека бъде така. И тя ги изпрати, и те си отидоха; и тя върза алената връв на прозореца. Исус Навин 2:18–21.

Алената дреха на Даниил показва, че тогава той представлява сто четиридесет и четирите хиляди — първият от двата въздигнати хляба за възношение. Като хлябове те представят Небесния Хляб, Комуто бе дадена алена мантия в преторията по пътя Му към разпятието. В пиршествената зала на Валтасар, която предобразяваше преторията, където на Исус бе дадена алена мантия, тя се дава на онези, които разбират кризата, която е непосредствено пред тях в „Бъдещето на Америка“.

Тогава войниците на управителя заведоха Исус в преторията и събраха при Него цялата войнишка дружина. И като Го съблякоха, облякоха Му алена мантия. Матей 27:27, 28.

Дрехата, дадена на онези, които са представени от Даниил, е Христовата дреха на правдата, която е бяла.

Нека се радваме и веселим и да Му отдадем слава; защото дойде сватбата на Агнеца, и Неговата жена се е приготвила. И на нея бе дадено да се облече във висон, чист и бял; защото висонът е праведните дела на светиите. Откровение 19:7, 8.

Дадената на онези, които са представени като Даниил, дреха е едновременно алена и бяла, защото дрехите им са били изпрани с тепавичарски сапун от тепавичаря в Малахия, глава трета, когато той очисти Левиевите синове.

Но кой може да издържи деня на Неговото идване? и кой ще устои, когато се яви? защото Той е като огъня на рафиниращия и като сапуна на тепавичаря; И ще седне като рафиниращ и очистващ среброто; и ще очисти синовете на Левий и ще ги пречисти като злато и сребро, за да принесат на Господа принос в правда. Малахия 3:2, 3.

Одеждата е бяла, но само защото е била изпрана в алената кръв на Агнето.

И от Иисус Христос, Който е верният свидетел, първороденият от мъртвите и владетелят на земните царе. На Този, Който ни възлюби и ни уми от греховете ни в Своята кръв, и

ни направи царе и свещеници на Бога и Своя Отец — на Него да бъде слава и господство до вечни векове. Амин. Откровение 1:5, 6.

Първото споменаване на златна верига е, когато Йосиф е поставен начело на Египет.

И фараон рече на Йосифа: Ето, поставям те над цялата египетска земя. И фараон свали пръстена си от ръката си и го сложи на ръката на Йосифа, и го облече в одежди от висон, и окачи златна верига на шията му; и заповяда да се вози във втората колесница, която имаше; и викаха пред него: Преклонете колене! Така го постави за владетел над цялата египетска земя. И фараон свали пръстена си от ръката си и го сложи на ръката на Йосифа, и го облече в одежди от висон, и окачи златна верига на шията му. Битие 41:41–43.

Причината Йосиф да бъде поставен от фараона за управител над Египет беше, че Йосиф можеше да изтълкува съня на фараона за „седемте времена“ във връзка с погубващия повей на „източния вятър“.

И фараон каза на Йосифа: В съня си, ето, стоях на брега на реката; и, ето, от реката излязоха седем крави, тлъсти и хубави на вид, и пасяха в тръстиката. И, ето, след тях излязоха други седем крави, немощни, много грозни на вид и мършави, каквито никога не бях виждал в цялата Египетска земя по лошота. И мършавите и грозните на вид крави изядоха първите седем тлъсти крави. И когато ги бяха изяли, не можеше да се познае, че са ги изяли; но те си останаха грозни на вид, както и в началото. Тогава се събудих. И видях в съня си, и, ето, седем класа израснаха на едно стъбло, пълни и добри; и, ето, седем класа, изсъхнали, тънки и изгорени от източния вятър, поникнаха след тях. И тънките класове погълнаха седемте добри класа; и казах това на вълхвите, но нямаше никой, който да ми го обясни. А Йосиф каза на фараона: Сънят на фараона е един; Бог е показал на фараона какво ще стори. Битие 41:17–25.

Йосиф изтълкува съня на фараона по принципа на „ред след ред“, защото най-напред извести на фараона, че двата съня са едно. След това той изтълкува думата „седем“, която беше свързана с „кравите“ и „класовете“, като символи. Думата „седем“ в този пасаж е същата дума, преведена като „седем времена“ в Левит двадесет и шеста глава. Йосиф изтълкува „седем“ като символ на седем години, или две хиляди петстотин и двадесет дни. И Йосиф, и Даниил тълкуваха символа на „седемте времена“ от Левит двадесет и шеста глава.

В съня на фараона гладът бе причинен от житните класове, „поразени от източния вятър“. Ред по ред, както Йосиф непосредствено използва, „източният вятър“ показва, че именно ислямът предизвиква периода на глад и икономически срив, който започва, когато на Йосиф и Даниил е дадена златната огърлица, представляваща издигането на знамето пред света (Египет на Йосиф) и призова Божието друго стадо да излезе от (Данииловия) Вавилон.

Двата рога на Съединените щати са представени от всички сили в библейските пророчества, които са представени като две народности. Това би включвало Франция, която пророчески се състои от Содом и Египет, както и Израил, който се състоеше от северното и южното

царство, а също и Мидо-Персийската империя. Двата рога на Мидо-Персия в осмата глава на Даниил посочват, че единият от роговете на царството се издига последен.

Тогава подигнах очите си и видях, и ето, пред реката стоеше овен, който имаше два рога; и двата рога бяха високи, но единият беше по-висок от другия, а по-високият изникна последен. Даниил 8:3.

Двата рога на Мидо-Персия представляват двата рога на земния звяр и следователно единият от рогата на земния звяр трябва да бъде по-висок и да се издигне по-късно. Във времето на края, през 1798 г., започна владичеството на земния звяр, а рогът на протестантизма бе отведен на планината Кармил от пророк Илия, представен чрез Уилям Милър. Предстоеше съревнование, което да прояви разграничение между истинския пророк и лъжепророка, което щеше да бъде осъществено при изпитанието на планината Кармил, станало от 11 август 1840 г. до 22 октомври 1844 г.

Милеритският адвентизъм по Божие провидение бе разпознат като истинския пророк, в същото време, когато протестантските деноминации на Съединените щати се върнаха към папския Рим и станаха негови дъщери. През 1863 г. истинският протестантски рог на милеритския адвентизъм се върна в същото общение като отстъпническият протестантизъм, като се върна към същия покварен метод на изучаване на Библията като отстъпническият протестантизъм, когато те започнаха своето прогресивно дело на отхвърляне на вестта на Илия. В същия период започна Гражданската война в Съединените щати. (Забележете, че когато Светият Дух бъде отхвърлен, тогава другият дух поема властта и резултатът винаги е война.) Тогава нацията бе буквално, политически и пророчески разделена. От този момент нататък рогът на републиканизма щеше да бъде във все по-изостряща се борба между две основни политически партии.

От 1863 година — символ на разделение, понеже тази година бе самият център на гражданската война между Севера и Юга — се появили две политически фракции на републиканския рог и две фракции на протестантския рог, състоящи се от Демократическата и Републиканската партия, и от отстъпнически протестанти, спазващи неделата, и отстъпнически протестанти, спазващи съботата. Двойното разделение на всеки от роговете бе предобразено в дните на Христос чрез садукееите и фарисеите. Едната група открито отхвърли основополагащите принципи, а другата изповядваше, че ги поддържа, но в крайна сметка ги замени с човешки предания и обичаи.

На 11 септември 2001 г. изпитателният период на образа на звяра бе пророчески въведен, и той достига своята кулминация при неделния закон, или на Валтасаровото пиянско угощение. Неделният закон е белегът, който удостоверява, че съюзът между църква и държава е напълно развит. В този момент двата рога на отстъпилото републиканство и отстъпилото протестантство стават един отстъпил рог, и тогава Даниил е направен третият рог, или третият владетел, или истинският протестантски рог, който излиза последен и е по-висок, защото тогава той е издигнат като знаме.

Йосиф и Даниил са една и съща пророческа линия, защото, ред подир ред, всички пророци посочват последните дни. И двамата разпознаха „седемте времена“, когато ги видяха. „Източният вятър“ на исляма идва под стената, докато те дават на Валтасар и на фараона своето тълкуване за това какво е „Бъдещето за Америка“. Те са облечени в „червената одежда“ на Христовата правда, която е „бялата дреха“, направена такава чрез кръвта на Христос. Те са въздигнати като знаме и представени като венец, или златна верига, докато стават третият владетел, който се издига по-високо и се издига последен.

Ще продължим с шеста глава на Даниил в следващата статия.

„В онази последна нощ на безумна глупост Валтасар и велможите му бяха препълнили мярката на своята вина и на вината на халдейското царство. Божията възпираща ръка вече не можеше да отблъсне надвисналото зло. Чрез многобройни провидения Бог бе търсил да ги научи на благоговение към Своя закон. „Бихме изцелили Вавилон“, заяви Той за онези, чийто съд сега достигаше до небето, „но той не се изцели.“ Еремия 51:9. Поради странната извратеност на човешкото сърце Бог най-сетне бе намерил за необходимо да произнесе неотменимата присъда. Валтасар трябваше да падне, а царството му да премине в други ръце.“ Пророци и царе, 530.